

Аналіз інновацій у вищій школі і вищій освіті ускладнюється наступним чинником: у даній сфері накладаються один на одного різні рівні інноваційних практик, конструюючи тим самим багатовимірне поле інноваційних ініціатив, інноваційних стратегій, презентацій інноваційних ідей. Вони, як правило, перевершують свої системні параметри, включаючись в процес формування суспільства знань, яке вже само по собі є мегаінновацією, тому теоретичне осмислення інноваційних процесів у вищій школі припускає метатеоретичні напрями, що накладає відбиток на методологічну стратегію дослідження.

Європейська орієнтація в освіті і вихованні належить до кардинальних інновацій в рамках вищої школи. Інформаційна і культурна відвертість українського суспільства, здійснення демократичних перетворень, зміна зовнішньополітичного курсу сприяли усвідомленню необхідності освоєння європейського педагогічного простору.

Освоєнням європейської ідеї є тривалий інноваційний процес, який очевидно охопить декілька поколінь студентської молоді. Кожне подальше нестиме на собі помітніший відбиток європейської соціалізації. Кажучи про європейську соціалізацію і її значення для трансформації української системи вищої освіти, слід назвати такий чинник, як посилення мобільності молоді, особливо студентської, на європейському континенті.

У освоєнні європейської ідеї і її продуктивному використанні в оновленні вищої школи необхідна спадкоємність виховних зусиль всіх ланок системи освіти. Вона, як ніяка інша, склонна унаслідок своєї відвертості утворювати складні соціокультурні синтези, серед яких перш за все слід назвати її з'єднання з національною ідеєю і цивілізаційним процесом.

Слід відмітити, що в Україні, через гостроту системностворюючим початком такої системи можуть виступати принципи цивільного і морального виховання, що закладають основи нової духовності, без якої неможлива не тільки подальша демократизація українського суспільства, але і розвиток підприємництва.

Зазначимо, що дані цінності, як і ідея толерантності, є основними складовими європейської ідеї. Європейська інтеграція припускає наявність світоглядного фундаменту, де названі ідеї грають роль сенсожиттєвої орієнтації.

А.І. Суббот, канд. пед. наук, доцент,
П.В. Циганков,
О.О. Косичка
Kosichka_olka@mail.ru

Національний університет державної податкової
служби України, м. Ірпінь

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ХХІ СТ. У ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ НОВИХ КАДРІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Створення правової держави і демократичного суспільства вимагає необхідності проведення в органах якісно нової кадрової політики. У сучасних умовах розвитку податкових відносин та модернізації податкової служби України важливого значення набуває оперативне впровадження нових технологій у навчально-виховний процес підготовки кадрів, що потребує від професорсько-викладацького складу, керівників навчально-виховного процесу Національного університету ДПС України оптимального застосування передових технологій навчання.

У контексті загальних тенденцій освітніх процесів (гуманізація, демократизація, індивідуалізація, спеціалізація) спостерігається тенденція особистісного спрямування професійної підготовки кадрів. Життя переконує у необхідності змін авторитарно-дисциплінарної моделі навчання на особистісно-орієнтовану з урахуванням майбутньої професії.

Суспільство і держава відчувають гостру потребу не лише у фахівцях-теоретиках, але й практично діючих кадрах. Завжди будуть актуальним отримані майбутніми податківцями навички мислити і самостійно знаходити рішення. У вищій школі, на жаль, поки що переважає формування репродуктивного мислення, а підготовка кадрів нерідко обмежується розв'язанням типових завдань за наперед відомими правилами. Тому вкрай важливою є необхідність розвивати у курсантів здібностей до науково-дослідницької діяльності, творчо поєднуючи традиційні та сучасні технології навчання. Адже головна якість, що характеризує фахівця податкової міліції як професіонала, – це його наукова ерудиція і широта інтелектуального, професійного, економічного, правового кругозору.

У навчальному процесі факультету податкової міліції та Національного університету ДПС України, як і в інших навчальних закладах України, така діяльність передбачена. Вона проявляється у широкому

залученні курсантів до науково-дослідницької роботи на добровільній основі, використовуючи принципи індивідуалізму. Курсант сам обирає тему і наукову конференцію для виступу. Основна суть полягає у відповідності теми дослідження майбутній спеціальності та специфіці роботи на практиці. Важливу роль відіграє викладач чи науковий керівник, відносини молодого науковця з яким будуються на принципі партнерства і спільного пошуку істини.

Таким чином, перед професорсько-викладацьким складом Університету стоїть завдання – зробити все можливе для якісної підготовки майбутніх професіоналів та спрямувати навчально-виховний процес на те, щоб випускник міг вдало здійснювати технологію ХХІ століття у професійній діяльності.

I.В.Сташко,
В.О.Ткачук

Вінницький торговельно-економічний інститут (КНТЕУ), м. Вінниця

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Дослідником, який досліджував проблеми інноваційного розвитку України був С.Ніколаєнко. У своїй статті «Національна інноваційна система України. Формування та проблеми реалізації» він визначив, що ефективність інноваційних процесів значною мірою визначається тим, яким чином всі його суб'єкти взаємодіють між собою в єдиній національній інноваційній системі. Схематично вона охоплює: по-перше - систему науково – дослідницьких інститутів та університетів; по-друге – підприємства реального сектора; третє – уряд, який формує політику у сфері науки і технологій, створює підприємницьке середовище, сприятливе для конкуренції та інновацій; четверте – сукупність фінансових інституцій та механізмів для фінансування бізнес – проектів на всіх етапах їхньої реалізації. Найбільш чутливе питання розгортання інноваційної діяльності в країні, її фінансова підтримка. Ніколаєнко визначив, що інноваційна діяльність – особливий вид підприємницької діяльності, інакли дуже ризикованої, оскільки вірогідність швидкої трансформації ідеї або винаходу у комерціоналізований продукт не завжди висока. Ще одним дослідником інноваційного розвитку України була І.Брикова. Вона визначила, що на сучасному етапі розвитку світового господарства в основному завершується процес формування національних інноваційних систем, орієнтованих на побудову постіндустріального суспільства. Домінуюча роль в управлінні даним